

KDYBY NEBYLO VÁNOC

Zamysleli jste se někdy nad tím, co by se stalo, kdyby nebylo Vánoc? Stalo by se vůbec něco ve Vašem životě? Možná někteří z Vás by jste byli rádi, kdyby vánoce nebyly hlavně ty povrchní a světské vánoce, protože by jste byli zbaveni různých starostí a útrat, které s vánočními máte. Jenže já hovořím o těch duchovních a Božích Vánocích, o době, kdy slavíme narození Božího Syna.

1. Jistě, že souhlasíte se mnou, že Vánoce jsou nejkrásnější dobou v roce. Kolik to krásy a kouzla je spojeno s touto dobou! Jen si poslechněte ty překrásné písně, koledy a chválozpěvy. Vánoce jsou dobou zpěvu a rados-

ti. Nejstarší vánoční chorál slyšíme z úst andělů, když radostně a hlasitě Boha chválí "Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem dobré vůle." Lukáš 2, 14. Nebýt Vánoc - tyto zpěvy bychom neměli. Hlavně bychom neznali písně a koledy, které přinesly tolik požehnání jako "Tichá Noc" a "Narodil se Kristus Pán" a jím podobné.

2. Bez Vánoc bychom neměli stromeček ani barevná světla. Ne, my se neklaníme stromečku ani nectíme barevná světla. Věřícím lidem stromeček poukazuje na to, že Kristus, který se narodil v Betlémě z čisté panny, později zemřel na dřevě kříže za naše hříchy. Světla poukazují

na to, že Kristus je světlo tohoto světa a cestou vedoucí k Otci nebeskému.

3. O Vánocích všichni lidé jsou naplněni radostí, dobrou vůlí a láskou. Hnedle celý svět, aspoň na chvíli, je naplněn snášenlivostí a dobrou vůlí. Sousedé, kteří na sebe delší dobu nehovořili, si o Vánocích podávají ruce a přejí vše nejlepší. Proto se nám zdá, že o Vánocích kousek nebe sestoupilo na zem. Jinak by toto nebylo.

4. Bez Vánoc bychom neměli krásné pozdravy. Já vím, že některé pozdravy mnoho neříkají a za mnoho nestojí. Jenže pro člověka nemocného opuštěného tyto vánoční pozdravy, nebo ma-

linký dárek, poukazují na to, že není zapomenut a že někdo dbá. Pro nemocné a opuštěné lidi tyto pozdravy jsou morální vzpruhou, požehnáním, a posilou. A myslím, že i pro zdravého člověka tyto vánoční pozdravy jsou povzbuzením, hlavně když přijdou od starých známých kdesi z daleka.

5. Bez Vánoc bychom byli bez lásky, bez milosrdenství a bez pochopení. Právě Kristus, Jeho narození slavíme o Vánocích, nás učí jak žít v bratrské úctě, lásce a pochopení a jak si máme navzájem odpouštět naše přestupky.

6. Bez Vánoc bychom se nemohli opravdově radovat, protože bychom ani nevěděli,

co opravdová radost je. Poselství prvních Vánoc zní takto: "Nebojte se! Nebot' já, zvěstuji vám velikou radost, která bude pro všechny lidí: dnes se vám narodil Spasitel, to je Kristus Pán, v Davidově městě." Lukáš 2, 10-11

7. Konečně, kdybychom neměli Vánoc, byli bychom bez Spasitele a proto bez naděje. Kdyby Kristus zůstal na trůnu své nebeské slávy, lidstvo by i nadále zůstalo v hříchu a bez zachránce. Kristus se právě proto narodil a později zemřel na kříži, aby nás vykoupil. Proto dnes o Vánocích nemysleme pouze na jídlo, dárky, stromeček a dovolenou. Radujme se z

narození Božího Syna a našeho Vykupitele. Otevřme betlém svého srdce a pozvěme tam Pána Ježíše, aby nás uzdravil od sobeckosti a pýchy a očistil nás od různého hříchu, a aby v nás kraloval. Potom se snažme slovem i skutkem někomu prokázat dobrou vůli. Dopomozme někomu letos prožít Vánoce v požehnání a radosti. Hlavně si vzpomeňme na nemocné, staré a opuštěné lidi, kterých je po celém světě tolik!

Zdá se mi, že mnozí tuto otázku pomáhání řeší asi tak, jak to rozřešil majitel útulku v Betlémě před dvěma tisíci lety, když řekl Marii a Josefovi: "Nemáme pro vás

Pokračování na str. 6

naše hlasy

INDEPENDENT NEWSPAPER FOR CZECHS AND SLOVAKS
NEZÁVISLÝ ČASOPIS PRO ČECHY A SLOVÁKY

No. 5 (969) Vol. Ročník 25. - December (prosinec) 29. 1979
SECOND CLASS REGISTRATION NO: 1928

Please,
read
on pages
3 - 4 - 5

Bohuslav Martinů: "HRY O MARIU" z premiéry Národního Divadla v Praze z března 1969.

Úspěšný a požehnaný Nový rok 1980
všem čtenářům, inzerterům a dopisovatelům
přeje redakce a vydavatelství Našich Hlasů.

Odešla Ruth Petříčková

Vzácná žena zlatého srdce opouští naše řady v době vánoční, kterou její láska zjasnila mnohým pomocí, kterou s dámským odborem uměla vyčarovat navzdory těžkým poměrům našeho exilu. Povolnější ruka popíše jistě lépe velikou práci, kterou Ruth přes 20 let ve prospěch potřebných krajanů zde i v záměří konala. S těžkým smutkem obdivně zjišťuji, že ještě před odchodem do nemocnice připravila přes 60 dopisů k odeslání s peněžitými dary umožněnými z výnosu bazaru. A nebyla to pomoc jen hmotná, která její pilností byla umožněna. Jsouc nábožensky hluboce založena, zdůrazňovala vždy - naposledy při vánoční večeři - jak důležitou složkou kulturní je život založený na víře. Ježíš ne César jí bylo základním a samozřejmým vodítkem jejího obětavého života. V duchu opravdového vlastenečství - každoročně v květnu připravovala vzpomínku na mučedníky našeho národa, abychom si uvědomili, proč jsme v exilu a co je od nás očekáváno. Ruth sama dělala mnohem více, než bylo lze od ní očekávat. Do posledního dechu pracovala pro druhé a dá se o ní vhodně říci jako v té moravské lidové písni:

**"Nezomrem na slámu, zomrem já na koni
a keď s koňa spadnem šablenka zazvoní."**

Vyslovujícíe upřímnou soustrast bratru Petříčkovi prosíme Boha, aby mu dal potřebnou sílu nést ztrátu, která jej a nás všechny stihla.

Přejme věčný pokoj duši naší milé Ruth, věřice, že

**"až přijede do nebeských bran
žehnat ji bude svatý Václav i Mistr Jan."**

Jak těžko je teď najít slova vhodná,
by vyjádřila to, co srdce cítí.
Kdo bolest naši může ulehčiti,
když duši zasahuje rána bodná.
Skončen je život jiným věnovaný.
Statečná žena - příklad světu jasný.
Naděj všem dávala paprsek spasný.
Nemožným zacetit je krutost této rány.
Co dělat můžem, rozhodněme v krátku,
jak plnit odkaz, který zůstavila.
Nezrad' mé dílo, které vytvořila.

Tak světlou uctěme její památku.

Jan Felimann

Greece

How far are the human rights and fundamental freedoms respected

in Greece since 1974

Now that Greece's entry to the European Community seems to have been secured, it is most appropriate to bring to the public attention of all democratic western nations certain facts, concerning the situation in Greece of today. This appeal to the democratic nations of the free world is motivated by the conviction among the absolute majority of the greek population, that the European Community is not only an institution concerned exclusively to the economic unity of its members, but an institution rooted mainly to the principles of real democracy. Generally as an institution inspired by its faith and attachment on basical human rights and fundamental principles of freedom. It seems necessary, that democracy and rule of law in united Europe of tomorrow should uniformly embrace all countries, including Greece as prospective tenth member of the Community.

Are the human rights violated in Greece since 1974?

Unfortunately we must unreserved answer: Yes, they are! It is the absolute conviction of the greatest and healthiest part of the greek population, which believes as its duty, to bring to the attention of all free nations the unfortunate situation prevailing in Greece today, hoping that the rule of law and respect of human rights in the country where once democracy has been born, will help reinforce the democracy and the european principles and values all over the United Europe of tomorrow.

The characteristic example of how the rule of law is continuously being violated in Greece, is the illegal imprisonment of the officers, honoured commanders of the Greek Army, distinguished members of the greek mission in NATO, the heroes of the civil war during the communistic struggle 1945-1949. Those officers took in 1967 over the government, in view to save the life of the greek nation from the corruption and the incapacity of the politic as far as the law and human rights are concerned. This fact becomes more significant in so far as the present greek "democratic" government does not respect at all the european conventions in the field of human rights and fundamental freedoms; the violation of those rights, the daily persecution of political opponents, the governmental policy of monopolizing the mass media of information, particularly television and radio, the dictatorial measures taken to curtail the freedom of the press, the prohibition of professional career in the case of university

A přece jsme vyšli

Mnozí se radovali, že Naše Hlasy už zanikly. K jejich zklamání dostává se vám do rukou Novoroční číslo N.H., jako důkaz, že jsme nezanikli. Někteří nám v dopisech spílali, že jsme agenti Prahy a že jsme časopis proto zastavili. Ti kdo toto vykřikují mají pravděpodobně k Praze blíže než my a drží se hesla: CHYŤTE ZLODĚJE!

Problémy jsou tyto:

1. Chronická nemoc redaktora Milo Komínka. - 2. Tis-

Irán bez otazníků

Nejdříve si připomeňme malou epizodu konce II. světové války z ulic Teheránu. Chystaná schůzka tří velmocí, která předcházela dohodám v Jaltě a kde se dojednávalo rozdělení světa po druhé světové válce. Na tuto schůzku se dostal první ministr Británie Churchill za doprovodu svého osobního ochránce. Prezident Roosevelt již si sebou tak jist nebyl, a tak jej doprovázela ochrana jedenácti mužů FBI. Diktátor Stalin si byl tak jist se sebou, že než přijel, dorazilo do Teheránu tisíc pětset goril sovětské tajné služby. K vyčištění ulic. Se Stalinem pak k jeho ochraně přijelo dalších tři tisíce mužů tajné policie.

Je to normální praxe sovětského systému a nebylo by zrovna chytré předpokládat, že se tato praxe nějak změnila. Pouze zdokonalila a zdokonaluje každým uplynulým rokem. Již ve válce se potvrdilo, že armáda aby mohla být silná, musí být zásobena nepřetržitě zbraněmi, výrobou musí jet na plně obrátky a o výsledku rozhoduje silný průmysl. A průmysl potřebuje energii, aby mohl sloužit svému účelu. Otázka energie je tedy v jakémkoliv konfliktu otázkou rozhodující.

Toto samozřejmě ví i v Sovětském Svazu a cílem tedy je ochromit energetické zdroje. Tato strategie je od konce války prvořadým cílem Sovětského svazu a plody zaseté dlouho v minulosti začínají přinášet své plody. Ne tedy stupidní Jane Fonda, ale cílevědomá politika Sovětského svazu, která tak-

kařský stroj na kterém se tisknou NH je čsl.výroby a nejsou pro něj náhradní díly, ani obyčejné šroubky. Všechno se musí vyrábět na kolenou zde v Kanadě. - 3. NH nemají placené zaměstnance. Práce je dobrovolná. - 4. Zdražení poštovního, papíru a tiskařských potřeb, důsle-

dek vysoké inflace doslovně škrtí vydávání NH. - Situace se zlepši pomocí dalších spolupracovníků a dárců na tiskový fond. Zatím stále budeme vycházet podle daných možností. Děkuje se za pochopení a přízeň. Redakce a vydavatelství NH.

vých lidí jako je ona, využívá pro sebe a organizuje "proti-atomové" demonstrace. Proto protinukleární demonstrace organisované za pomoci Jane Fonda a hysterie kolem všeho, co se děje v atomových elektrárnách, zatímco Sovětský svaz tiše buduje jednu elektrárnu za druhou a jejich počet je dokonce utajován. A také proto již dvacet let SSSR zkresluje čísla těžby nafty a označuje je světově za naprosto nedosta- tečná a podřadná ložiska. A ne zrovna náhodou se vojenské základny vyskytují v blízkosti naftových tepen, kterými proudí život do průmyslu USA.

Otázka, komu bude patřit Střední východ, je tedy otázkou prvořadou. Kontrolovat naftová pole bylo a je prvořadým zájmem SSSR. Jejich taktikou, již od konce války, bylo svět rozdrobovat na malá území, za pomoci jakéhokoli podvodu si tato území podrobit a vliv komunismu rozšiřovat jako rakovinu do okolí. Byla proto zcela logická sovětská podpora režimů Afriky, ugandského diktátora Idi Amína, podpora "náboženské" války Severního Iráku za použití komunistických zbraní atd.

Irán se svým šachem Re-zou Pahlavi byl dlouholetým trnem v oku SSSR, z hodně důvodů. Šach byl oblíben, provedl industrialisaci země, země bohatla a vzkvétala a ke své ochraně měla jednu z nejmodernějších armád na světě. SSSR bylo jasno, že rozklad země musí být proveden zevnitř. Využil k tomu

dek vysoké inflace doslovně škrtí vydávání NH. - Situace se zlepši pomocí dalších spolupracovníků a dárců na tiskový fond. Zatím stále budeme vycházet podle daných možností. Děkuje se za pochopení a přízeň. Redakce a vydavatelství NH.

samozřejmě vyznavače islámu, kterých bylo v zemi značné množství. Podařilo se infiltrovat islám natolik, že zasetí nepokojů a demonstrací bylo jen otázkou času. KGB také za tímto účelem naverbovala do svých služeb Khomeiniho. Šach byl přinucen ostřeji a ostřeji zakročovat proti lidem rozkládající jako vřed zemi. Toto vnitropolitické přístřování samozřejmě sloužilo dobře jako polínka do ohně a vyústilo v odchodu Khomeiniho do exilu v Paříži. Propaganda islámu - a tedy SSSR - udělala z Khomeiniho mučedníka a světce, kterému slíbili za spolupráci království islámu na zemi, Khomeini pak jednal na přesné pokyny SSSR - tedy svých chleboďárců v KGB a vnitřní nepokoje se rozdmýchaly v Iránu natolik, že samotný šach musel prchnout. Khomeini se se slávou vrátil a okamžitě začal své království islámu spravovat po svém, hlavně hromadnými popravami. Popravě se samozřejmě hodí SSSR do dlouhodobých plánů. Khomeini se svého úkolu zhostil, zbavil šacha moci. A protože je už nadále jako člen KGB nepotřebný, je to jen otázka krátkého času, kdy bude zbaven nejen své moci, ale i života. Irán je úmyslně vlečen do naprostého bezvládní.

V současné době roste proti Khomeinimu odpor, odborně veden komunistickou propagandou. Z tohoto bezvládní vyvedou Irán pečlivě připravené marxistické a komunistické skupiny - pečlivě zorganizované, jejichž vedoucí složky jsou školeny v SSSR a kteří jako členové KGB se přímo podílejí na pokynům. A Irán bude plakat nad hrobem svého trojského koně - Ayatollah KHOMEINIHO. Svobodný svět na čele s USA se nebude ani mít čas divit. K situaci v Iránu mám jen jednu otázku. Co by se stalo, kdyby nebylo obsazeno velvyslanectví USA, ale SSSR. Jsem si jist, že by vojenské jednotky již první den Irán okupovaly. J. Vladyka

international legal practice, but under a principle of law of universal application, an amnesty once granted can not be repealed.

The fundamental principle of the proper and natural judge. The greek officers were not tried and sentenced by a court of law, provided for by the existing legislation at that time. Instead an AD HOC tribunal was established, which tried the officers and sentenced them. This procedure constitutes a clear violation of Article 6 of the European Conventions of Human Rights, as well as of Article 8 of the Constitution of Greece.

Every day hundred signatures are appearing in the press, requiring the immediate release of the imprisoned officers. Greek Amnesty organised in the Cities Patras and Larissa demonstrations of thousands and thousands of citizens, demanding the application of justice for the illegal keeping in jail.

It is obvious, that the present "democratic" government of Greece, coniden the officers as very dangerous political opponents. Therefore the violation of the human rights will be obliged to comply with international and greek law as well.

Greek Amnesty - Thessaloniki Sector

Řecko

Od našeho solužského dopisovatele a zpravodaje Dr. Janniho se dovídáme:

Po dobu víc, než jednoho roku probíhá na celém území Řecka podpisová akce, jejíž výsledkem má být: přimět Pokračování na str. 7

V BALONU PŘES HRANICI SMRTI

Po přistání: (zleva) Petra Wetzel se svým malým synem, Petr Strelzeck, jeho paní, jejich dvě děti a Peter Wetzel - v předu.

Aby mohly žít na svobodě, riskovaly dvě rodiny z Posneck-Thuringen nejkrkolomnější způsob útěku přes železnou oponu. Oběma rodinám se podařilo uprchnout z Východního Německa na Západ v balonu, plněným borkým vzduchem. Přistály v srpnu letošního roku šťastně v "Naila" v Bavorsku.

Co tomu předcházelo, popisuje pan Petr Strelzeck (38) sám povoláním letecký mechanik. Myšlenku způsobu útěku inspiroval u něho televizní film, pojednávající o prvním letu balonem bratří Mongolfierových před 200 lety.

Po shrnutí potřebných technických informací, došlo ku shánění materiálu. Nejtěžší to bylo s balonovým hedvábím. Obě ženy skupovaly v celém okolí výrobky, jejichž materiál odpovídal potřebám sešití balonové kopule. Za gondolu posloužila dva metry čtvereční velká železná plotna, na níž byly přišroubovány 4 propanové láhve.

První let ztroskotat asi 200 m od hranic. Na štěstí v noci nikdo nic nepozoroval a trosečníkům se podařilo opět vše nepozorovaně dopravit zpět. Po zdokonalení zařízení hořáku, vypravily se obě rodiny, každá se dvěma dětmi, na druhý pokus přeletu hranice smrti. Startovaly z lesní mýtiny, několik kilometrů od hranice; let, plný napětí, trval asi 20 minut. Nejvyšší dosažená výška 2.000 m.

Po přistání se ženy a děti uschovaly v polním porostu a muži se šli přesvědčit, jsou-li opravdu na Západě. První lidé, s nimiž navázali styk, byli západoněmečtí pohraničníci, kteří

rovněž kvapili v místa, kde viděli, že se snesl podivný létající objekt. Mysleli, že se jedná o létající talíř UFO.

Po poznání, že dosáhli svého cíle, vypukli trosečníci v nepopsatelný jásot. Potom si všichni zaplakali. Šťastím.

V následujících dnech, obyvatelé širokého okolí uspořádali sbírku pro první finanční a materiálovou pomoc uprchlíkům.

V současné době se zajímá o případ jistá americká filmová společnost. Dojde ku zfilmování tohoto nezvyklého a riskantního útěku. Čistý zisk z produkce filmu připadne rodinám a poslouží jako základní kapitál ku znovuvybudování ztracených existencí.

Ne každý uprchlík má takové štěstí - v neštěstí.

J. Novák, Salzburg

Případ generála Luži

Nedávno tiskem proběhla zpráva, že před 35 lety přišel o život bývalý generál V. Luža "při nešťastné přestřelce s českými protektorátními četníky ve vesničce Hřiště na Českomoravské vysočině." V říjnu 1944 podrobnosti o smrti generála Luži byly známy jen malému okruhu lidí, ale vyvraždění četnické stanice v Příbyslavi partyzány krátce poté vyvolalo velký rozruch v celém kraji.

Před válkou a po válce Hřiště u Příbyslavi patřilo k politickému okresu Chotěboř, kde jsem se narodil a kde jsem nějakých 25 let žil. Během války Příbyslavsko bylo přiděleno k Moravě, ale bylo zase "vráceno" Čechům a chotěbořskému okresu v r. 1945. Na Chotěbořsku je celá řada známých míst. Patří mezi ně Borová, rodiště Karla Havlíčka Borovského, Starý Mlýn, rodiště spisovatele Ignáta Hermána, a Žižkovo Pole, kde zemřel Jan Žižka a kde je jeho mohyla. Na chotěbořském reálném gymnasiu učil náboženství profesor P. Boštík, básník a autor sbírky "U zpívajících vod." Jedním z jeho žáků na reálném gymnasiu byl v r. 1950 umučený P. Josef Toufar, farář v Člhošl, který měl v Chotěboři svoji primici. V údolí pod Železnými horami, jímž protéká říčka Doubravka, je moje rodiště Maleč, kde měl zámek a panství "vůdce národa" František Ladislav Rieger, kde jeho tehán František Palacký, psal "Dějiny národa českého", a kde "pálení čarodějnic" na stráni nad vesnicí Inspirovalo Antonína Dvořáka, jemuž pí. Cervinková v Maleči psala libreto, k zkomponování "Jakobína" ("My clzinou jsme bloudili...").

Podrobnosti o zastřelení gen. Luži jsem se dozvěděl od tehdejšího starosty v Hřišti 1948, jako jednoho z "poučkových", mne tam odvezla Státní bezpečnost. (Přijelo z Antihofské Vězení Krajského soudu v P.)

Podrobnosti o zastřelení gen. Luži jsem se dozvěděl od tehdejšího starosty v Hřišti 1948, jako jednoho z "poučkových", mne tam odvezla Státní bezpečnost. (Přijelo z Antihofské Vězení Krajského soudu v P.)

jich tehdy pro mně ve dvou autech sedm.) Byl jsem tedy už "starousedlík", když ho tam přivezli. Byl to velmi inteligentní člověk a během procházek ve vezeňském nádvorní mně celý případ vyprávěl. Ve stručnosti řekl asi následující.

Jednoho deštivého dne přišel k němu na obecní úřad člověk v gumovém svrchníku (gumáku) a ptal se ho, kde je hospoda a zda by tam mohl dostat něco k jídlu, bez potravinových listků. Poněvadž se jedná o malou vesničku, starostovi bylo nápadné, že šel k němu a ne přímo do hospody, kterou musil vidět už předtím, než k němu přišel. Přesto mu ale ukázal onen dům a řekl mu, co je možno dostat bez potravinových listků. (Zpravidla tehdy jen brambory se zelím.) Při odchodu neznámý odkryl gumák a starosta si všimnul, že má pod ním samopal. Poněvadž bylo zakázáno v Protektorátu nosit zbraně, starostovi napadlo, že by se mohlo jednat o agenta-provokatéra, příslušníka Gestapa. Proto zavolal telefonem na četnickou stanici v Příbyslavi.

Oním neznámým mužem byl generál Luža, k němuž se v hospodě připojil jeho pobočník. Krátce nato přijel na kole z Příbyslavi četník, který se velmi hlasitě a na velkou vzdálenost od hospody ohlásil. Bylo totiž zvykem četníků chovat se nápadně a dát partyzánům čas, aby se někde ukryli. Společník gen. Luži prý vyskočil oknem v zadní místnosti hospody a zmizel v lese, který byl nedaleko. Luža ale neodešel. Čekali, až četník přišel a namířil na něj revolver. Jednaje z pudu sebezáchrany, četník Lužu zastřelil.

Za krátký čas jednou v noci přijeli autem na četnickou stanici v Příbyslavi partyzáni oblečení v gestapácké uniformy. Vedl je syn zastřeleného generála, Radomír Luža. Nařídili četníkovi, kte-

rý měl službu, aby ihned svolal všechny členy posádky na četnickou stanici. Přišli všichni, s výjimkou prý onoho, který zastřelil gen. Lužu a který byl shodou okolností mimo město. Četníky zabili partyzáni do sklepa, kde je všechny bezohledně postříleli. Vražda neozbrojených četníků byl teroristický čin, který rozrušil veřejnost v celém kraji.

Událost byla předmětem mnoha spekulací. Lidé se ptali, maj., kde partyzáni vedení Radomírem Lužou vzali gestapácké uniformy a auto a jaký smysl měla mnohonásobná brutální vražda nevinných lidí, živitelů rodin a dobrých českých vlastenců. Vždyť onen dotyčný četník jednal v sebeobraně a neměl potuchy o tom, že měl před sebou gen. Lužu. Ani starosta ani četník ho předtím nikdy neviděli a proto měli podezření, vzhledem k jeho chování, že by se mohlo jednat o agenta-provokatéra. Druzí partyzáni konfrontaci s českými četníky nevyhledávali a vyhnuli se jim. Četníci, když z povinnosti šli za partyzány, dali jim vždy možnost ukrýt se v lese či jinde. Bylo to všeobecně známo. Němci jim proto nevěřili a v posledních fázích války proti partyzánům nasadili polní policii.

Po válce byl starosta z Hřiště postaven před "lidový

soud" na základě "velkého dekretu" prezidenta E. Beneše. Lidový soud ho osvobodil. Po únoru 1948 všichni ti, kteří měli "velký dekret" byli znova zatčeni a souzeni. Tak jsem se s bývalým starostou z Hřiště sešel v budově, v níž léta před tím v době Bachova absolutismu, byl "souzen a osvobozen hlasy dvanácti českých porotců" Karel Havlíček Borovský, jak stojí psáno na plakátě umístěné na zdi krajského soudu v Kutné Hoře. (Mimoходом, krajský soud už tam není.)

Před svým soudem mi můj náhodný známý řekl, že ko-runním svědkem proti němu je syn gen. Luži, Radomír. On sám doufal, že bude mít příležitost se ospravedlnit, jak se už stalo jednou předtím, a že jeho svědkové se k přelíčení dostaví. Hned po soudu mi sdělil, že hlavní svědek se k přelíčení nedostavil a bylo mu řečeno, že Radomír Luža prý "šel za kopečky." Tak bývalý starosta z Hřiště byl podruhé soudem osvobozen.

Pisatel těchto řádků chce zdůraznit, že on sám v Hřišti v říjnu 1944 nebyl. Je ale v exilu člověk, který tehdy v Hřišti žil a který by mohl buď opravit či doplnit tuto zprávu. Autor si je vědom, že existuje ještě jiná verze případu generála Luži.

Josef Kalvoda

MORAVIA PRESS

PUBLISHING AND OFFSET PRINTING

NAKLADATELSTVÍ
OFFSETOVÁ TISKARNA
KNIHKUPECTVÍ
FILMOVÉ A ZVUKOVÉ STUDIO

Tiskneme:

dopisy papíry, obálky, navštívenky, svestební oznámení, pozvánky všeho druhu, úmrtní oznámení, plakáty, letáky, různé programy, propagační materiály, časopisy, katalogy, brožury, knihy a jakýkoliv obchodní tisk.

Naše Grafické - Art studio Vám poskytne své služby.

2098 Dundas Street West, Toronto, Ontario M6R 1W9
(416) 533-4242

LUNSKY OPTIK
470 College Street
TORONTO
Prohlídka očí,
zhotovení brýlí
prvotřídní kvalitou.

Hovořte s námi.
Tel. 324

At' cestujete kamkoli, obraťte se s důvěrou
na nás. Opatříme vám lodní listky
nebo letenku za normální cenu

ALEX A. KELEN LIMITED

Použijte našich služeb při cestování do
staré vlasti. Krajské veřejnosti sloužíme
od roku 1925
bezcelní balíčky do celé Evropy

1467 MANSFIELD ST. MONTREAL 2, QUE.
TELEFON: 842-9548

Redakce Našich Hlasů
dodatečně přeje

Janu Červeňákovi

k jeho osmdesátému narozeninám
hodně zdraví do dalších let

a Boží požehnání.

Jan je opravdovým vlastencem a po dlouhá léta
podporuje Naše Hlasy.

Klaviří hodiny nabízí
absolventka pražské
KONSERVATOŘE
s 25-letou praxí.
Hodiny dává ve svém bytě
i dojíždí. Učí děti i dospělé.
Pro bližší informace volejte
večer po 8:00 hod.

762-5049
TORONTO

Zpětný pohled za rokem 1979

V květnu t.r. zavítal do Toronta se svou manželkou známý válečník a autor knihy "Moje matka Cizinecká legie" major Karel Hora z Francie - Korsiky.

Major Karel Hora - parašutista a letecký akrobat Milo Komínek spoluúčinkovali na Mezinárodních leteckých dnech: 3 srpna 1947 v Karlových Varech a 17. srpna 1947 v Poděbradech. Po 32 letech se sešli na Dnu matek v Torontě v Hale sv. Václava. Na obrázku vpravo major Karel Hora, se třemi Komínky. (Foto: Vlád'a Novák.)

1. srpna t.r. zpíval na Československém Dnu v Torontě autor protest-songů, Karel Kryl z Mnichova, kde žije v exilu. (Foto: Milo Komínek)

"Naše Hlasy" spoluorganizovaly v Torontě protestní manifestaci proti okupaci Československa - 21. srpna. (Foto: Vlád'a Novák)

Je už osmiletou tradicí, že do redakce "Našich Hlasů"

přichází Mikuláš. Tak tomu bylo i letos, kdy se zde sešly děti našich přátel aby si společně zazpívaly koledy a vánoční písně a nakonec dostaly nějaký dárek od Mikuláše kterého dělal nově příšlý exulant z Francie. Tyto pěkné národní tradice se mají podle možnosti dodržovat.

(Foto: Milo Komínek)

Jako blesk zasáhla krajanskou veřejnost v Torontě zpráva o úmrtí sestry Ruth Petříčkové - předsedkyně Dámského odboru ČSNS. Na obrázku obřady a poslední rozloučení v pohřební síni. (Foto: Milo Komínek)

Náhoda velmi nezvyklá

Je dostatečně známo, že nad Kapitolem ve Washingtonu vlaje americká vlajka každý den pro někoho jiného, kdo byl na ten den vybrán a jemuž je pak vlajka věnována a zaslána s příslušným diplomem pořadového čísla.

Se smutkem v srdci, oznamuji čtenářům bolestnou zprávu o úmrtí mé drahé máti, spisovatelky a básničky

VLASTY JAVOŘICKÉ,

která zemřela v době mé návštěvy ve staré domovně a u ní, 1. srpna 1979, ve věku 89 let.

Její pohřeb znovu prokázal, jak ona byla velice oblíbená jako spisovatelka i jako jedinečně dobrá žena. Její čtenáři přišli a přijeli ze široka daleka aby, dojatí, ji vzdali poslední úctu a doprovodili ji k poslednímu odpočinku. Jsem vděčná každému z nich za projev náklonnosti a obdivu k ní. I nám všem pozůstalým to bylo velikou útěchou.

Vlasta Javořická měla mnoho přátel. Lidé ji měli rádi. Chodili k ní jednotlivě, přicházeli ve skupinách - dokonce přijížděli za ni autobusové zájezdy padesát i více lidí. To ji činilo šťastnou. Vždyť je to k neuvěření, že spisovatelka, jejíž spisy nebyly tištěny více než 30 let byla tak chtěná a milovaná. Dokonce i celá hudba přijela aby ji zahrála pod okny.

Vlasta Javořická měla neotřesitelnou víru v dobro lidí, dovedla každého omluvit, neznala zášť - nikdy netoužila po pomstě. Psala o drobných lidech a pro drobné lidi, o jejich životě na vesnicích, o jejich trápeních a úspěších - o kráse českého venkova a velebnosti lesů, o kvetoucích loukách a mezích, o rybnících ve slunci, o vrbách nad potoky, o radosti ze života a o těžké práci. Psala o životě jaký oni žili.

Vysočina byla její láskou. V té zemi která ji byla tak drahá, chtěla být uložena k věčnému odpočinku. Snad doufala, že jí bude lehkou.

Vlasta Javořická byla pohřbena ve Studené 9. srpna 1979 do rodinného hrobu jak si přála.

Prosím čtenáře, kteří četli její spisy a měli je rádi, aby ji věnovali laskavou vzpomínku.

Marie Říhová,
dcera.

Dne 14. listopadu t.r. vlála nad Kapitolem americká vlajka pro našeho přítele Štefana Pagáče, spisovatele z Rego Park, N.Y., jehož jméno jde exilem od vydání jeho knihy c Bohumilu Laušmanovi v červnu t.r., "Svědék z cely č. 13". To je ostatně již dosti známo, méně známo je však naší exilní veřejnosti, že právě toho samého dne byl autor této knihy propuštěn ze zaměstnání u Amerického fondu pro čsl. uprchlíky v New Yorku, šéfem APCR p. dr. Jánem Papánkem, doživotním čestným členem Rady svobodného Československa.

Ke gratulacím nad počtou, prokázanou našemu slovenskému bratru Štefanu Pagáčovi ve Washingtonu připojujeme upřímné politování nad tak nezvyklou náhodou, která jej tak hluboce zasahuje a existenčně podlamuje právě také v desetiletém výročí jeho příchodu do Spojených států amerických. Štefanovi přátelé

Kennedy Travel Bureau Ltd.

424 BLOOR STREET, WEST, TORONTO, Ont.

NAVŠTĚVY PŘÍBUZNÝCH
Z ČESKOSLOVENSKA A CESTOVÁNÍ
KAMKOLIV NA SVĚTĚ
A VÁM VYBAVÍME
K VAŠÍ SPOKOJENOSTI

Volejte nebo pište
(416) 921-8945,
921-3721.

Dana Nohavica
Manager

Organizujeme pricestovanie

VAŠICH PŘÍBUZNÝCH Z ČESKOSLOVENSKA

a zariadíme Vám cestu na stretnutie sa s
příbuznými v Maďarsku, Rumunsku a Bulharsku.

Vybavujeme aj zájezdy na juh - Florida, atď.
ako aj na ostrovy
"Zmenároč cudzích valút"
Založené 1951 * Majiteľ HARRY HEITLER

WORLD TRAVEL SERVICE LIMITED

258 College St., (roh Spadina), TORONTO, Ont.
TEL.: 979-2171

891 King Street W., HAMILTON, Ont., Tel.: 525-7202

JOSEF VESELY

INSURANCE AGENCY

výhodné sazby pro pojištění
aut - domů - obchodů - života - nemoci atd.
Kupujete či prodáváte dům?
Volejte kdykoliv 264-0673

Odvezeme Vám levně

* COKOLIV
* KAMKOLIV
* KDYKOLIV

Dříve koňmi, nyní auty!

Povození Morava
Tel.: 247-7030

naše hlasy

Publishing & Printing by:
Vydává a tiskne: MORAVIA PRESS LTD.
Editor in Chief:
Šéf-redaktor: MILO KOMÍNEK
Address:
Adresa: 2098 Dundas Street west, Toronto, Ont.
Canada M6R 1W9
Telephone: (416) 533-4242

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ:
Kanada \$9.00, U.S.A. \$ 10.00, všechny zámořské státy
lodní poštou \$ 12.00.
Leteckoupoštou: U.S.A. \$ 13.00, všechny zámořské
státy \$ 18.00.